

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Huszár István látogatása Csongrádon

Szombaton Csongrádra látogatott felesége kíséretében Huszár István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese. A városi pártbizottság első titkára, dr. Somogyi Ferenc, a pártbizottság első titkára, dr. Varga József, a városi tanács elnöke, Vallyon Aladárné országgyűlési képviselő és más csongrádi vezetők fogadták. A miniszterelnökhelyettes beszélgetést folytatott velük a város politikai, gazdasági életéről, a további feladatokról.

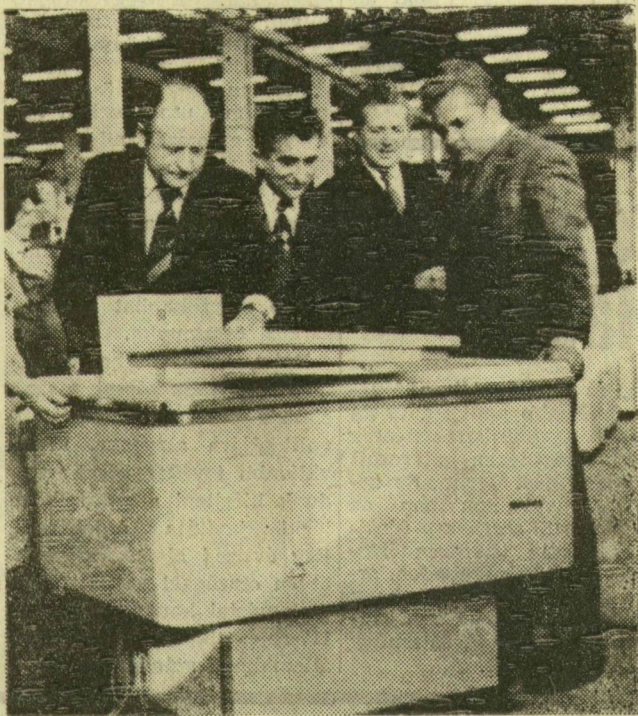
Dr. Somogyi Ferenc adott részletes tájékoztatást Csongrád utóbbi években elért fejlődéséről, az ipari termelésnek az elmúlt öt évben elért gyarapodásáról, elsősorban a Tisza Bútoripari Vállalat, a FÜTŐBER, a HÓDIKÓT és a MIRKÖZ szövetkezet termelésének növekedéséről. Tájékoztatta a magas rangú vendéget a lakásépítés eredményeiről, arról az erőfeszítésekről, amelyet a város lakossága tett, hogy társadalmi munkával is szebbé tegye Csongrádot. Öt esztendő alatt 54 millió forint értékű társadalmi munkával a megye városai közül három évben is az első volt Csongrád az ilyen jellegű munkák szervezésében, elvégzésében.

A mezőgazdasági termelés alakulásáról, elsősorban a természetlágokról szóló tájékoztatóból nagy meglepéssel értesült a Minisztertanács elnökhelyettese arról, hogy a csongrádiak tovább akarnak lépni a termelési rendszerek elterjesztésében, és elérhetőnek tartják a mezőgazdasági termelés 7-8 százalékos növelését már 1977-ben, az ideiglenes eredményekhez mérten.

Huszár István elismeréssel szólt a lakásépítésben, a lakossági szolgáltatás színvonalának emelésében az állami, szövetkezeti és a magánérő összefogásával elért eredményekről. Beszélt arról a nagy feladatról, amelyet a csongrádi vízduzzasztó építése hárít majd a városra. Magával hozta a már kidolgozás alatt álló négy tervvariáció közül azt, amely rövidesen az Állami Tervezési és Építési Minisztériumhoz kerül jóváhagyásra. Eszerint a duzzasztómű Csongrádtól északra, 9 kilométerre épül majd. A tervek szerint Tiszalpapírgyár terjedő víztározót építenek. Ezen a területen 20 millió köbméter vizet tárolnak majd, ha felépül a duzzasztómű.

A munkálatoknak már 1979-ben el kell kezdődniük, és teljes lendülettel 1980-tól dolgoznak majd az építőmunkások. Viszonylag rövid idő alatt befejezik, hiszen 1984-ben már annyira készen kell állnia a műnek, hogy megkezdődhessen a víz felduzzasztása. Ez a művelet 1986-ban fejeződik be. A városnak nemcsak utak, épületekkel kell készülnie, hanem az általános vízrendezési tervvel is, mert az Országos Vízügyi Hivatal és az Országos Műszaki Bizottság által elkészített tervjavaslatban megjelölt feladatokon túl rendezni kell a Tisza partját, egészen a Körös-torokig.

Mindazoknak, akik az V. ötéves terv utolsó évének feladataival és már a VI. ötéves terv tennivalóival foglalkoznak — mondot-

Egy nyugatnémet céggel kooperációban gyártott hűtőládát nagy érdeklődéssel tanulmányozta a Minisztertanács elnökhelyettese. Képünkön, balról jobbra: Juhász László, Huszár István, dr. Varga József és dr. Somogyi Ferenc

ta Huszár István — úgy kell gondolkodniuk, hogy az újabb középtávú terv Csongrádon vízelépcsőcentrikus legyen. Ugyanis ez a mű megváltoztatja a város környékét. A víztározó nemcsak ipari vizet ad a környéknek, hanem üdülési, sportolási lehetőséget is teremt. Előreláthatóan nem lehet majd mindent megoldani a VI. ötéves tervben. Itt maradnak ugyan majd az üzemépületek, a munkástelepek, de velük együtt még sok várospolitikai és további fejlesztési feladat is.

Minden bizonnyal ezekről is szó esik majd, amikor néhány hónap múlva az Állami Tervezési és Építési Minisztérium megtagyálja a Csongrád megyei vezetők részvételével ezt a nagy építési programot. Elismeréssel szólt Huszár István arról, hogy a csongrádiak nemcsak várják ezt a nagy beruházást, hanem már készülnek a város lakóival együtt e nagy feladat megvalósításának segítésére.

A Minisztertanács elnökhelyettese felkereste a Tisza Bútoripari Vállalat 5-ös számú gyárát, ahol Domján Gyula, a vállalat igazgatója, Vincze Rókus, a pártbizottság első titkára és Batka Ferenc, a csongrádi üzem igazgatója fogadták, és tájékoztatták a gyár munkájáról. Az üzemrészeket végigjáró, a munkásokkal, üzemvezetőkkel beszélgető miniszterelnökhelyettes szeretettel fogadták a különböző munkahelyeken. Szocialista brigádok tagjai köszöntötték és kérték, írjon be látogatása emlékéül naplójukba néhány sort. A bejegyzett mondatokban is az elismerés szavai kerültek rögzítésre azért a munkáért, amelyet a hatékonyság, a termelékenység növelése, a minőség javítása érdekében tettek az elmúlt években a TBV dolgozói.

A MIRKÖZ Diesel- és Hűtőtechnikai Szövetkezet csongrádi üzemébe is ellátogattak Huszár István és kíséretében levő vezetők. Itt

Juhász László, a szövetkezet elnöke, Papp István, a pártbizottság első titkára és Tanczos Ervin, a csongrádi üzem vezetője fogadták és kalauzolták a vendégeket az egyes üzemrészekben. Majd a szövetkezet tanácstermében, a Tisza Bútoripari Vállalat és a MIRKÖZ vezetői a dolgozók képviselőinek jelenlétében tájékoztatták Huszár Istvánt munkahelyiek időszaki termelési kérdéseiről jövőbeni feladatairól.

— Az az optimizmus, amellyel a jövő évi feladatok megoldását látják, az ideiglenes, nem könnyű esztendő tapasztalatai után — mondta Huszár István —, örömmel tölt el, mert meg vagyok győződve arról, hogy az 1977-es év az V. ötéves terv teljesítésének kulcsesztendője lesz. Ha elérjük a célul kitűzött fejlődést, amelyre itt, Csongrádon biztató jeleket, véleményeket tapasztaltam, hallottam, akkor bizakodóak lehetünk öt éves tervünk megvalósításában is.

Végül kérte a Minisztertanács elnökhelyettese a csongrádiakat, hogy a dinamikus fejlődő város és lakói, ipari, mezőgazdasági dolgozói egységes szemlélettel, nagy felelősséggel, jó munkával segítsék a népgazdaság előtt álló feladatok megvalósítását.

Pártküldöttség utazott az Izraeli KP kongresszusára

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának küldöttsége Somogyi Sándornak, a KB tagjának, a budapesti pártbizottság titkárnak vezetésével szombaton elutazott az Izraeli Kom-

Losonczy Pál Calcuttában

Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke és kísérete szombaton, helyi idő szerint 18.45-kor Madrasból Calcuttába, Nyugat-Bengália fővárosába érkezett. A magyar államférfit és feleségét a magyar és indiai zászlókkal fellobogózt repülőtéren A. L. Dias, Nyugat-Bengália kormányzója és felesége üdvözölte. A magyar vendégek fogadására megjelentek az Indiai Köztársaság szövetségi államának miniszterei és államtitkárai, közéletti személységei és a diplomáciai missziók vezetői.

Az Elnöki Tanács elnökét és feleségét Dias kormányzó és felesége kísérte a kormányzó palotába. Vasárnap reggel Losonczy Pál és szű-

kebb kísérete helikopteren teszi meg az utat a Himalá-

Losonczy Pál és kísérete a szombati napot Tamil Nadu szövetségi államban töltötte, ahol az állam fővárosának — Madrasnak — és környékének kulturális és történelmi nevezetességeivel ismerkedett meg.

A madras parkban tett rövid látogatás után a világhírű és immár Magyarországon is jól ismert indiai legújabbkori reneszánsz forrásához és alkotóhelyéhez — a madras nyelvészeti kollégiumba — vezetett a magyar vendégek útja. A kollégium nyelvészeti vezetője és

drámai táncművészet felújításában szerzett kimagasló érdemeinek elismeréseként — Rukinee Rukimini Devi asszony köszöntötte a magyar államférfit és kíséretét.

Devi asszony, aki többször járt Magyarországon, legutóbb a nagy sikerrel szerepelt indiai zene- és tánc-együttes vezetőjeként röviden ismertette az 1936-ban — a nemzeti felszabaduláskor kibontakozó küzdelem részeként — megalakult művészeti kollégium történetét.

Ezután Losonczy Pál és kísérete gépkocsin tette meg az utat a Madrastól 50 kilométernyire fekvő Temple Bay-hez, a világhírű temp-

Nem él egyedül, aki magányos

A szociális gondozás helyzete Szegeden

Minden társadalomban vannak emberek, akik munkával már nem képesek megkeresni az ellátásukhoz szükséges pénzt, s nincsenek körülöttük segítőkész családtagok. Nálunk nem hagyjuk magukra őket, szervezeten gondoskodunk megélhetésükért. A 18. évüket betöltött szellemi vagy testi fogyatékosok, valamint az idős korúak helyzetével a tanácsok egészségügyi osztályán a szociálpolitikai csoport foglalkozik. Tevékenysége: a felnőttvédelmi szociális gondoskodás. Sokrétű feladatait háromféle formában látja el: intézeti, intézeteken kívüli gondozással és a rendszeres segélyezéssel. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a szociális ellátást általában az idős emberek igénylik.

Milyen kép alakult ki Szegeden a támogatásra szoruló emberek helyzetéről?

A városban a 60 éven felüli lakosság 20 százaléka részesült alkalmanként vagy rendszeres szociális juttatásban. Intézeti ellátásra két szociális otthonban van lehetőség. A petőfitelepi általános otthon, amelyben 160 lakos részére van hely, az alsóvárosi pedig 210 beteg ember befogadására alkalmas. Ezekben az intézményekben a be rendezés, a felszerelés, az ott dolgozók szakmai felkészültsége megfelelő. Am mégis van a kettő között minőségi különbség. Az alsóvárosi otthon épülete — mint ismeretes — 450 éves, volt ferencesrendi kolostor. Szobái sajnos elég sötétek, nyirkosak, hidegek. A jó ellátáshoz természetesen nagyobb anyagi és fizikai befektetés szükséges.

Az itt dolgozó 38 gondozónő áldozatosabb munkát követel az is, hogy itt a lakók 80 százaléka súlyos beteg, 73 százalékuk 60 és 100 év közötti idős ember. Valamennyien rendszeres belgyógyászati, ideggyógyászati ellátásban részesülnek.

A petőfitelepi általános otthon megnyugtatóbb képet ad. Az épület nagy része új. A lakószobák, a közös tartózkodásra alkalmas helyiségek világosak, hangulatosak. Húsz gondozónő látja el az otthon lakóit, akiknek 70 százaléka 60 és 80 esztendő. Természetesen, itt is szakorvosok felügyelete alatt vannak a gondozottak.

Az eddigiekből is következik az igény: a jövőben fejlettebb intézeti formákat kell létrehozni, nyugdíjasszállodát, panziókat, garzonlakásokat — és ez egyezik is a helyi törekvésekkel.

Az öregek napközi otthonai nem bennlakásosak. Egész napos ellátást, gondozást nyújtanak a viszonylag jó egészségi állapotban levő, egyedül élő idős embereknek. A hat szegedi napköziben 180 órét fogadnak, kényelmes, barátságosan berendezett szobákban. Igyekeztek úgy ellátni ezeket az intézményeket, mintha a jól felszerelt családi otthonok lennének. A napi kétszeri étkezés mellett megfelelő szellemi, fizikai elfoglaltságról

szórakozásról is gondoskodnak ezeknek az intézményeknek a vezetői. Sajnos, szépséghibája az elmondottaknak, hogy a csatlakozott nagyközségek területén nincs olyan otthon, ahol az ott élő idős emberek eltölthetnék a nap bizonyos óráit.

Bevált és egyre inkább elterjed a házi szociális gondozás. Az egyedül élő idős, vagy magatehetetlen embereket — jelenleg 121-et — otthonukban keresi fel társadalmi munkában a 60 gondozónő és négy szocialista brigád tagjai. Teljes ellenértéket ezért a tevékenységért nem várnak. Munkájukat három fő foglalkozású gondozónő irányítja. Ennek a formának a jelentőségét csak jelzi az összevetés: ennyi ember szociális otthoni ellátása csaknem kétmillió forintjába kerülne az államnak, így a tiszteletdíjként kifizetett összeg alig 340 ezer forint.

Tavaly vezették be a szociális étkeztetést, a tanács 103 rászoruló ember ebédgondját oldja meg, havi 310 forint ellenében. Az étellel a házi gondozónők kopogtatnak be delente. Míg 1970-ben 327 fő sorsán könnyítettek átlag 327 forinttal, tavaly 321-en átlag 780 forintot kaptak. Országos viszonylatban a szegedi tanács első helyen áll juttatásaival. Az öt év alatt csaknem megduplázódott a rendkívüli segélyek összege is.

A tanács költségvetéséből összesen 16 és fél millió forintot fordítanak a felnőttvédelmi szociális gondozásra. Ez nagyon nagy pénz — de mindenre megsemm elég. Ahhoz, hogy az egyedül élő, idős emberek valóban ne érezzék magukat elhagyatottaknak, sokkal több kell: minden dolgozni tudó együttérzésre, segítségére szükség van.